Kana toit.

Kes palju kanu piab ja tahab, et nad hästi palju munewad, see tehku neile järgmise eeskirja järele sööma: Wõta õlikooki ehk wäljapigistatud linaseemneid, niisama palju nisukleiisid ja tamme tõhwa jahu ning tee neist sooja wee abil taigen; — waat, seda anna kanale! Küll sa siis näed, mis kana sulle annab. Kogu aga tamme tõhka ehk wõi kudas neid weel kutsutakse „tamme tõrwu!"

Surnud.

Eduard Janowitsch von Todleben.

E. J. Todleben, oli üks neist tähtsamatest ohwitseeridest, mida Wenemaa aastal 1884 kautas. See mees oli 4. weebruaril 1817 Miitawa linnas sündinud ning pidi esite kaupmeheks õppima, aga tema palaw soowimine sõa meheks heita sai pea selle üle wõidu. Pärast seda, kui ta Peeterburis sõa koolist läbi käinud, oli ta Kaukasuses kindluste komandant. Aastal 1854 ja 1855 mõistis ta osawaste krimmi sõja ajal Sewàstopoli kantsisi waenlaste wastu kaitseda. Aastal 1877 ja 1878 sai Todleben krahwi auu sisse tõstetud ning wõitis oma osawuse läbi kindla Plewna linna ära. 1878 sai ta Bulgarias ülemkomandöriks, 1879 Odessa kindral kubernöriks ning 1880 Wilnas sellesama ametisse. Todleben suri wanaduse ja haiguse kätte 1. juulil 1884 Soodeni supelkohas Maini-Frankfurti linnas ära. Tema surnukeha hingab Sewastopolis, kus ta enne oma sõa meeste truu werd walguma nägi.

Victor Hugo.

Kuulus hallpea, Prantsuse osawam uue aja laulik suri 1885 Pariisis ära ja maeti maha. Tema oli Pariisi ja Prantslaste uhkus.

Franz Abt.

Muusika armastajad on Franz Abt'iga ühe tubli laulu würsti ära kautanud. Kes wähegi laulu koorides kaasa laulnud on, sellel ei ole Abt'i laulud mitte wõerad. Ta

sündis Saksamaal 22. detsembril 1819 ja suri 31. märtsil 1885. Tema laulud saawad aga ikka edasi kõlama ning wanade ja noorte südameid awama ja rõõmustama.

Ka würstide kodades on surm mööda läinud aastal oma lõikust pidamas käinud ning mitmed elust wiinud. Kalendri tegija meel läheb haledaks, kui ta siit ja sealt haua kiwide pealt piab lugema, kui mitu ja mitu ka temagi tuttawatest ja armsatest sinna maha maetud on. Aeg aga riisub wanema keha eest ära ning annab nooremate wõrsetelle ruumi, ennast laiali lautada ja oma jõuudu katsuda wõitlemises, eitlemises ja heategemises. Saagu need kohad jälle täidetud, mis kuulsate meeste järele tühjaks jäiwad, aga ärgu saagu auu koht millalgi meelitaja mehe ega waleduse kuju kätte, ega teenistuse kroon õela pähä.

Püha päewa hommik.

Kudas päike naeratelleb
Läbi puie lehtede!
Õhukene lehwitelleb
Ule õie ehtede.

On, kui oleks püha päewa
Hommik kõige ilusam.
Süda unustab nüüd waewa
Mis tall kõige walusam.

Selgel healel hüüdwad kellad
Püha kotta kõiki nüüd!

Eesti rahwa Kasuline Kalender 1886, lk. 22